

پیام اداری هفته

هفته نامه الکترونیک کلامی از جادوی مدیریت

شنبه (۹۴/۱۲/۸) سه شنبه (۹۴/۱۲/۱۴) جمعه

شماره پیام: ۱۷۲

سال چهارم - سری ث

کد پیام: ۱۲/ث

مضرات حاشیه نشینی کارکنان بالینی

ارتقای کیفیت در یک بیمارستان به چه معنی است و چه کسانی باید کیفیت را ارتقاء دهند ؟

اگر ما به فلسفه وجودی یک بیمارستان توجه کنیم ، یک بیمارستان به منظور تأمین ، حفظ و ارتقای سطح سلامت همه جانبه مردم به وجود آمده است .
بعبارت دیگر ارتقای کیفیت در یک بیمارستان به معنای ارتقای کیفیت تصمیمات و اقدامات بالینی است. ممکن است قسمت پشتیبانی بیمارستان هم نیاز به ارتقاء داشته باشد ولی باید بدانیم که این قسمت استقلال ندارد و باید مرتبط با قسمت های بالینی دیده شده و ارتقاء داده شود . با این استدلال ارتقای کیفیت تصمیمات و اقدامات بالینی - یا سیستم ها / فرایندهای بالینی - اصل و محور است . حال سؤال اینست که چه کسانی باید تصمیمات و اقدامات بالینی را ارتقاء دهند ؟ بدیهی است که افراد و کارکنان بالینی اعم از پزشکان و پرستاران و سایر گروههای وابسته باید تصمیمات و اقدامات بالینی خود را ارتقاء دهند . **هیچکسی نمیتواند به نیابت از طرف آنها این کار را انجام دهد .** ولی در عمل چه اتفاقی می افتد ؟ افراد بالینی هرگز خود را درگیر و قاطی تلاش های ارتقای کیفیت نمی کنند !! با وجود اینکه این موضوع مثل روز برای همه روشن است که بدون درگیری افراد بالینی در تلاش های ارتقای کیفیت ، هیچ اتفاق خاصی در بیمارستان نخواهد افتاد ولی متأسفانه سیستم ما به این امر عادت کرده است . شاید به این دلیل که تغییر رفتار افراد بالینی ، علاوه بر انجام اقدامات دیگر نیازمند سیاستگذاری در زمینه ارائه مراقبتها ، پرداختها ، بهبود عملکرد ، پاسخگویی ، هزینه - اثربخشی و غیره می باشد که البته همه اینها ، کارها و برنامه های بلند مدت هستند و اغلب ما هم حوصله کارهای بلندمدت را نداریم . لذا دریک جمله باید گفت که :

با در حاشیه ماندن کارکنان بالینی ، ارتقای کیفیت در نظام ارائه خدمات بیمارستانی محال است .